

Sygn. akt IV Ka 379/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:

SSO Mariusz Górski (spr.)

Sędziowie:

SSO Adam Pietrzak

SSO Ewa Rusin

Protokolant:

Agnieszka Strzelczyk

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2019 r.

sprawy P.K.

syna S. i A. z domu P.

urodzonego (...) w O.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk, art. 286 § 1 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 64 § 1 kk, art. 18 § 2 kk w związku z art. 286 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w związku z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk i w związku z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 20 września 2018 r. sygnatura akt II K 502/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 379/18

UZASADNIENIE

P.K.oskarżony został o to, że

I. w czerwcu 2014r. w D. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli zapłaty za elektronarzędzia i pozostałe towary o łącznej wartości 39.333,11 zł doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tejże kwocie (...) sp. z o.o. w D., przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w dla Wrocławia –Śródmieście w dnia 24 sierpnia 2006r. w sprawie II K 443/06, którą odbywał w okresach od 12.07.2000r. do 25.04.2001r., od 21.07.2009r. do 29.11.2012r.,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. 64 § 1 k.k.

II. w okresie od 18 do 24 marca 2015r. w Ś. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli zapłaty za elektronarzędzia i inne towary o łącznej wartości 17.669,80 zł doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia tymże mieniem (...) w Ś., przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 16 marca 2015r. w P. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli zapłaty za elektronarzędzia i inne towary o łącznej wartości 3.781,01 zł, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia tymże mieniem (...) w P., przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa,

to jest z czyn o art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w okresie od 1 do 25 sierpnia 2014r. w D. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli wywiązania się z umowy pośrednictwa w zawarciu umowy zakupu samochodu F. (...) doprowadził D.H.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9000 zł; przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa,

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w okresie od 13 do 15 kwietnia 2015r. we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli wywiązania się z przyjętego zobowiązania pomocy w poszukiwaniu adwokata, który podejmie się pomocy w prowadzenia sprawy syna doprowadził S. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2950 zł, przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w okresie od lutego 2015r. do 15 czerwca 2015r. we D. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli wywiązania się z przyjętego zobowiązania pomocy w zawarciu umowy zakupu drewna opałowego doprowadził M. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4000 zł, przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w dniu 17 marca 2015r. we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli wywiązania się z przyjętego zobowiązania pomocy w sprowadzeniu samochodu A. z zagranicy doprowadził A. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3600 zł;- przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. w dniu 4 lipca 2014r. w D. chcąc aby inna osoba dokonała czynu zabronionego polegającego na wyłudzeniu kredytu w kwocie 4.299,86 zł;- na zakup towarów czym doprowadził (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem w w/w kwocie, przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. w dniu 2 lipca 2014r. we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli i możliwości pośrednictwa w zakupie za korzystną cenę samochodu doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15000 zł;- G. G., przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w dniu 19.12.2014r. w D. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd poprzez złożenie ustnego oświadczenia, co do rzekomego zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) A. K. i osiąganych z tego tytułu dochodach, a dane te miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu usiłował doprowadzić M. (...) w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci komputera o wartości 3600 zł;- oraz bank (...) S.A. oraz (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tejże kwocie, które to podmioty miały skredytować zakup w/ w towaru, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z powodu negatywnej weryfikacji danych przez kredytodawców, przy czym zarzuczonego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XI. w dniu 30 marca 2015r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli wywiązania się z przyjętego zobowiązania pomocy w zakupie samochodu doprowadził D.H. (1)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000 zł;- , przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XII. w dniu 24 marca 2015r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli wywiązania się z przyjętego zobowiązania pomocy w zakupie samochodu doprowadził D.H. (1)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 21.332,50 zł;- , przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIII. w dniu 1 kwietnia 2015r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli wywiązania się z przyjętego zobowiązania pomocy w zakupie samochodu doprowadził D.H. (1)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.350,64 zł;- , przy czym zarzuczonego występku dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Zaskarżonym wyrokiem P.K. uznany został za winnego, że:

I. oskarżonego **P.K.**uznał za winnego tego, że w okresie od 17 września 2014r. do 30 września 2014r. w D. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięciu korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...) sp. z o.o. z siedzibą w D., co do woli zapłaty za elektronarzędzia, rury miedziane i inne towary o łącznej wartości 27.452,42 zł doprowadził (...) sp. z o.o. w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tejże kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 12 lipca 2000r. do 25 kwietnia 2001r. i od 21 lipca 2009r. do 29 listopada 2012 kary łącznej 6 lat i 6 miesięcy

pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 24 sierpnia 2006r. w sprawie II K 443/06, obejmującej kary orzeczone wyrokiem;

- Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieście z dnia 12 lipca 2001r. sygn. akt V K 441/01 za ciąg przestępstw z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na mocy którego orzeczono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz orzeczono 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, co do którego następnie zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście z dnia 23 czerwca 2005r.;

- Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyki z dnia 13 kwietnia 2001r. sygn. akt II K 1137/00 za czyny z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., z art. 274 k.k. i art. 270 § 1 k.k. na mocy którego orzeczono mu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 1000 zł każda, zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 17 stycznia 2002r. - sygn. akt IV Ka 716/01 w ten sposób, że podwyższono karę łączną do 5 lat pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 18 sierpnia 2004r. sygn. akt II K 78/04 za czyny z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k., z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. na mocy którego orzeczono mu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

to jest występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **P.K.** uznał za winnego tego, że w okresie od 18 do 31 marca 2015r. w Ś. i P. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników (...) sp. z o.o. z siedzibą w D., co do woli zapłaty za elektronarzędzia i inne towary o łącznej wartości 21.450,81 zł doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia tymże mieniem (...) sp. z o.o. w D., przy czym zarzucanego występkę dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżonego **P.** K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, z tym że przyjmuje, iż czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego **P. K.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, z tym że przyjmuje, iż czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

V. oskarżonego **P. K.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku, z tym że przyjmuje, iż czynu tego dopuścił się w lutym 2015r. i w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego **P. K.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku, z tym że przyjmuje, iż czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

VII. oskarżonego **P.K.** uznał za winnego tego, że w dniu 4 lipca 2014r. w D., chcąc aby inna ustalona osoba dokonała czynu zabronionego polegającego na wyłudzeniu kredytu w kwocie 4.299,86 zł;- na zakup towarów, nakłaniał ją do

tego, doprowadzając (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest występku z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. oskarżonego **P. K.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku, z tym że przyjmuje, iż czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

IX. oskarżonego **P. K.** uznał za winnego tego, że w dniu 19 grudnia 2014r. w D. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez złożenie przez tę ustaloną osobę pracownikowi M. E. w D. w celu uzyskania kredytu na zakup notebooka, ustnego oświadczenia o rzekomym zatrudnieniu tej osoby w przedsiębiorstwie (...) i osiąganych z tego tytułu dochodach, usiłowali doprowadzić bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.600 zł., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z powodu negatywnej weryfikacji danych przez kredytodawców, przy czym czynu tego oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

X. oskarżonego **P. K.** uznał za winnego tego, że w okresie od 24 marca 2015r. do 1 kwietnia 2015r. w Ś. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do woli wywiązania się z przyjętego zobowiązania pomocy w zakupie samochodu doprowadził D. H. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 41.000 zł;- , przy czym występku tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

Zgodnie z treścią art. 85 i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzono P. K. karę łączną pozbawienia wolności, a jej wymiar określono na 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto zważywszy na treść art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońca oskarżonego zarzucając obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, a to:

- art. 374 § 1 k.p.k. i art. 117 § 2 k.p.k., w zw. z art 6 k.p.k. wyrażającym się w prowadzeniu w dniach pomiędzy 26 kwietnia 20 3.8 r. a 20 września 2018 r, rozprawy pod nieobecność oskarżonego, który należycie usprawiedliwiał swoją niemożność stawiennictwa i wnosił o umożliwienie uczestniczenia w sprawie, a tym samym naruszenie prawa oskarżonego do obrony;

- art 4 i 7 k.p.k. przez dowolną a nie swobodną ocenę dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów I. i Ż. z dnia 1 marca 2018 r. i przyjęcie przez Sąd rejonowy, że oskarżony może uczestniczyć w rozprawie i prowadzić samodzielny obronę, gdy tymczasem złożone w okresie późniejszym (po wydaniu opinii) przez tegoż dokumenty potwierdzające jego leczenie, a w tym zaświadczenia lekarskie, wskazywały, iż stan zdrowia P. K. uległ zmianie na tyle, że nie mógł on samodzielnie w sprawie występować, co w sposób należyty wykazał usprawiedliwiając swoją nieobecność na kolejnych terminach rozprawy, a czego sąd nie wziął podczas procedowania pod uwagę.

Z daleko wysuniętej ostrożności o ile Sąd odwoławczy nie podzieli zasadności stawianych zarzutów istotnego naruszenia procedury, na zasadzie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 4 k.p.k. orzeczeniu zarzucił:

- rażąco niewspółmierność kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z uwagi na nienależyte uwzględnienie celów kary jakie ta winna spełniać w zakresie prewencji szczególnej oraz społecznego i wychowawczego jej

oddziaływania i niedostateczną ocenę postawy oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, tj. przyznanie się do winy, podejmowane starań naprawienia szkody i pojednania z pokrzywdzonymi, a w konsekwencji niezastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności na zasadzie art. 69 i 70 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r.

Tym samym apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie do ponownego rozpoznania, ewentualnie na wypadek rozstrzygnięcia apelacji wyłącznie co do kary wniósł o wymierzenie oskarżonemu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym wywieszeniem jej wykonania na maksymalny okres próby.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał jedynie trafnej oceny dowodów, a stanowisko swe przekonująco uzasadnił.

W tej sytuacji skoro Sąd Okręgowy zgadza się z tezami Sądu Rejonowego – zbędną jest ponowna analiza dowodów, gdyż byłoby to jedynie powtarzaniem trafnych podniesionych wcześniej argumentów.

Odnosząc się zatem wyłącznie do szczegółowych zarzutów zawartych w apelacji należy w pierwszej kolejności stwierdzić, że Sąd Okręgowy podziela argumentację przytoczoną w postanowieniu Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z 19 listopada 2018 roku.

W tej sytuacji, by nie powtarzać zaaprobowanego stanowiska należy jedynie zauważyć, że skoro P.K. złożył 17.09.2018 r. wniosek o usprawiedliwienie jego nieobecności na rozprawie jaka miała odbyć się (i faktycznie się odbyła) 20.09.2018 r i podbudował to zaświadczeniem lekarskim wystawionym przez lekarza sądowego (k.1031 i 1032), który oparł się na zaświadczeniu lekarza psychiatry z 05.09.2015 (k.1034) – to nie jest to dostateczny powód dla przyjęcia, że oskarżony z przyczyn obiektywnych nie mógł uczestniczyć w rozprawie, na której wydany został wyrok.

W tym kontekście należy zauważyć, iż nie sposób oceniać wniosku P.K. z 17.09.2018 w oderwaniu do jego postawy jaką zaprezentował podczas całego postępowania. Oczywistym przecież jest, że nie stawił się on na choćby jedną z wielu rozpraw i niemal każdorazowo przedkładał pisma i dokumenty analogiczne jak wskazane wyżej.

Znamiennym przy tym jest, że wydający stosowne zaświadczenia lekarze sądowi nie są psychiatrami, lecz lekarzami rodzinnymi i opierali się wyłącznie na przedstawionych przez oskarżonego, a uzyskanych „prywatnie” zaświadczeniach od lekarzy - psychiatrów, którzy każdorazowo wskazywali na pogorszenie stanu zdrowia P.K. przed mającymi się odbywać rozprawami. Nie dysponowali natomiast opiniami sądowo - psychiatrycznymi wydanymi w przedmiotowej sprawie, których oskarżony po prostu nie przedstawiał.

W konsekwencji należy uznać, że mimo „urzędowego” potwierdzenia przez lekarza sądowego niemożności uczestnictwa P.K. na ostatniej rozprawie (podobnie na poprzednich) - nie jest to wystarczające dla przyjęcia, iż faktycznie w owych rozprawach ze względów zdrowotnych nie mógł uczestniczyć.

Zasadnym jest przyjęcie, że wykorzystywał on swoje pewne dolegliwości psychiczne i wizyty u lekarzy psychiatrów, po to by sparaliżować toczące się przeciwko niemu postępowanie.

Potwierdzeniem wyrażonego wyżej poglądu jest także i to, że u oskarżonego dolegliwości uniemożliwiające mu rzekomo uczestnictwo w rozprawach pojawiły się dopiero po 1 marca 2016 r., kiedy to nie został uwzględniony nader korzystny dla P.K. wniosek prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy (k.450). Od tego momentu (czyli od wniesienia aktu oskarżenia) oskarżony rozpoczął wskazane wyżej destrukcyjne postępowania, przedkładając przed niemal każdą kolejną rozprawą zaświadczenia lekarskie.

Nie można wreszcie pominąć treści pism sporządzonych przez P.K. (do których odnieśli się biegli lekarze psychiatry), będącymi wnioskami o odroczenie rozpraw, usprawiedliwieniami nieobecności, połączonymi niejednokrotnie z

wnioskami dowodowymi, czy też stwierdzeniami mającymi przedstawić autora owej korespondencji jako osobę o wręcz nieskazitelnym charakterze (por.mp. k.175, 1014, 1031).

Tym samym można odnieść nieodparte i wysoce uzasadnione przekonanie, że P.K.chcąc storpedować prowadzone postępowanie jurysdykcyjne wykorzystywał te same „zdolności i umiejętności” co przy dokonywaniu kolejnych oszustw.

Z uwagi już tylko na powyższe - zarzuty apelacji wskazujące na uniemożliwienie oskarżonemu uczestnictwa w rozprawach sądowych uwzględnione być nie mogły.

Na uwzględnienie nie zasługuje także zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu. Takowy zarzut mógłby być uwzględniony jedynie w razie wniesienia apelacji na niekorzyść P.K., bowiem tak kary jednostkowe jak i w szczególności kara łączna orzeczona przez Sąd I instancji muszą być uznane za co najmniej wyjątkowo umiarkowane (jeśli nie rażąco łagodne).

Do takiej konstatacji prowadzi fakt, że P.K.będący wielokrotnie karany przez sądy (głównie za występki z art. 286 § 1 kk) przez okres kilku miesięcy dopuścił się kilkunastu nader poważnych oszustw, wykorzystując cały wachlarz posiadanych umiejętności, by wyłudzić od pokrzywdzonych rozmaite przedmioty oraz pieniądze.

Były tu bowiem kolejne oszustwa „na odroczonej termin płatności”, czy związane z wyłudzeniem kredytu bankowego jak i podejmowanie się pośrednictwa przy zakupie sprowadzonych z zagranicy samochodów, powoływanie się na znajomości z windykatorami długów. Brakowało chyba jedynie oszustw „na wnuczka” czy „na policjanta”.

W efekcie kary jednostkowe oscylujące w dolnej granicy ustawowego zagrożenia jak i kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności muszą być uznane za nader łagodne potraktowanie P. K. i o dalszym łagodzeniu mowy być nie może.

Z uwagi na powyższe – zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Jedynie na marginesie wypada zauważyć, że Sąd Okręgowy analizował możliwość pozostawienia apelacji obrońcy bez rozpoznania, a to z uwagi na niezasadne przywrócenie terminu do złożenia wniosku sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu I Instancji, lecz naprzeciwko takiej decyzji stanęło przywrócenie owego terminu po rozpoznaniu zażalenia przez sąd odwoławczy, a zatem to rozstrzygnięcie nie podlegało już kontroli przez Sąd II instancji rozpoznający omawianą sprawę (por. Komentarz D. Świeckiego do art. 430 kpk).

Sygn. akt IV Ka 379/19

ZDANIE ODRĘBNE

OD UZASADNIENIA WYROKU ZŁOŻONE PRZEZ SSO EWĘ RUSIN

W trybie art. 114 § 2 kpk składam zdanie odrębne w zakresie niektórych elementów uzasadnienia tj. kwestii poruszanych w akapitach 3-im i ostatnim jego części motywacyjnej.

Skoro postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 19.11.2018r. zostało merytorycznie zmienione, bo wskutek zażalenia oskarżonego postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z 30 stycznia 2019r. sygn. akt IV Kz 470/18 orzeczono odmiennie co do istoty, tj. został przywrócony oskarżonemu termin do złożenia tzw. zapowiedzi apelacji, to sąd odwoławczy w innym składzie (tu rozpoznający apelację obrońcy oskarżonego) nie jest władny ponownie kontrolować prawidłowości tej ostatniej decyzji w trybie art. 430 § 1 kpk. Przecież postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy z 30 stycznia 2019r. zapadło na skutek odwołania, nie służy na nie zażalenie, co wprost wynika z art. 426 § 1 i 2 kpk.

Z tych powodów odwoływanie się w niniejszym uzasadnieniu odwoławczym w akapicie 3-im do argumentacji SR w Dzierżoniowie z dnia 19 listopada 2018r. tj. orzeczenia diametralnie zmienionego, nie znajduje podstawy prawnej.

W zaistniałej sytuacji procesowej oczywiście błędne pozostaje nie tylko dywagowanie o możliwym pozostawieniu apelacji bez rozpoznania z powodu uznania niezasadnego przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu I instancji ale przede wszystkim ponowne analizowanie czy wręcz krytyka tego postanowienia przez formułowanie wniosku o niezasadnym przywróceniu terminu zawitego z art. 422 § 1 kpk. Tego rodzaju postępowanie rażąco wykracza poza ramy kompetencyjne sądu odwoławczego rozpoznającego apelację oskarżonego, ściśle określone w rozdziałach 48 i 49 działu IX kodeksu postępowania karnego, w szczególności art. 430 § 1 kpk, 433 § 1 kpk, 434 § 1 kpk czy art.439 § 1 kpk.

Nie mogę zgodzić się z treścią obu tych akapitów, bo pozostają one niezgodne ze wskazanymi wyżej przepisami prawa procesowego, zaś łamanie ich stanowi postępowanie sędziego sprzeczne z art. 66 i art. 82 § 1 usp, tym samym godzące także w autorytet sądu.